

Merindkomstskat og Forslaget om midlertidig Ændring i og Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten. Imod Merindkomstskatten kan der jo for hvert Aar, der gaar, rejses stærkere og stærkere Indvendinger. Det er udenfor enhver Tvivl. Men det forekommer mig paa den anden Side, at Princippet i Merindkomstskatloven i sig selv er rigtigt, at det maaske er det klareste Udtryk for Grund-sætningen om, at de, der har tjent særlig paa Krigskonjunkturerne, ogsaa skal bære Krigsbyrderne; jeg vilde derfor for mit Vedkommende være meget betænkelig ved at fravige det denne Gang. Ministeren har foreslaaet Loven fornyet i saa godt som uforandret Skikkelse, og ved de Forhandlinger, der førtes mellem Ministeren og det sidst nedsatte Udvalg, er der til-sagt os ganske væsentlige Lempelser i Lovens Anvendelse der, hvor den vilde komme til at virke mest ubilligt og uret-færdigt — thi saadanne Tilfælde vil komme og er kommet —, og da jeg ikke tvivler om, at disse Lempelser er blevet gennemført af den højtærede Minister, saaledes som han den Gang lovede os, formindskes noget Betænkelighederne ved Skatten derigennem. Det maa ogsaa erindres, at vi sidste Gang gik til at tage Aaret 1915—16 — altsaa et Aar, der helt og holdent var et Krigsaar — med blandt Sammenligningsaarene, hvorved de Ubilligheder, der kunde være ved Skatten, i ikke ringe Grad udjævnes.

Jeg tror derfor at kunne anbefale, at vi endnu denne Gang vedtager Merindkomstskatten, idet det saa forhaabentlig bliver sidste Gang; og da den, som jeg nævnte, foreligger i væsentlig samme Skikkelse, hvori den allerede tidligere er vedtaget her i Tinget, er det naturligvis ikke store Indvendinger, jeg skal gøre mod dens Enkeltheder. Jeg skal kun henstille, om det ikke vilde være rigtigt, at vi nu søgte at faa gjort en Forandring i den Bestemmelse i Skalaen, som vedrører Merindtægter over 100 000 Kr. Her har vi nemlig disse meget store Spring, som ikke kan andet end virke højt uheldigt. Man springer, saa snart man kommer over 100 000 Kr., 5 pCt. frem, fra 20 til 25 pCt., saa snart man kommer over 500 000 Kr., andre 5 pCt., etc. Det er umuligt andet, end at saa store Spring i en Skatteskala frister Skatteyderne næsten over Evne til ved Beregningen og Angivelsen af deres Indtægter at tage et vist Hensyn hertil, saaledes at de, hvis det paa nogen Maade kan lade sig gøre, søger at komme ned

under Grænsen. Det vilde sikkert være rigtigst at afløse disse store Spring i Skalaen med en noget jævnere Fremadskriden, og derom kunde vi formodentlig nok blive enige.

Vanskeligere bliver det maaske at opnaa Enighed om det sidste Lovforslag, jeg skal omtale, nemlig Forslag til Lov om midlertidig Ændring i og Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten. Det første, der her møder os, er den meget stærke Forøgelse af Formueskatten. Ikke alene er det en betydelig Forøgelse af Satserne, ganske vist mindre paa det første Trin, Formuer fra 20 000 til 30 000 Kr., hvor Promillen kun foreslaas forhøjet fra 0,25 til 0,35, men allerede paa 30 000 til 50 000 Kr. stiger Promillen fra 0,80 til 1, paa Formuer fra 50 000 til 100 000 Kr. foreslaas der næsten en Fordobling, nemlig en Forhøjelse fra 1,3 til 2,5 Promille, og saa ender det, idet Skalaen stadig stiger, med mere end det tredobbelte. Endnu større Betydning har det imidlertid, at den højtærede Minister har udløst Tillægsskatten paa Formuen fra den Forbindelse, i hvilken den tidligere stod med Merindkomstskatten. Det er det allervigtigste — hvad Ministeren vistnok ogsaa vil give mig Ret i. Tidligere var det saaledes, at de ekstraordinære Tillæg til Indkomst- og Formueskatten samlede alternerede med Merindkomstskatten, saa at man kun betalte den af de to Skatter, som gav det højeste Udbytte. Denne Alternering vedbliver nu for Merindkomstskatten og det overordentlige Tillæg til Indkomstskatten, men det overordentlige Tillæg til Formueskatten udløses fra Alterneringen, samtidig med at man indtil tredobler Satserne. Det vil ses, at dette er en overordentlig stor Merbelastning af Formuen.

Jeg har altid gjort mig til Talsmand for, at man skulde gaa frem i et nogenlunde ligeligt Tempo med Hensyn til Beskatning af Indtægt og Formue. Den højtærede Finansminister har flere Gange her i Tinget forelagt Forslag, som efter min Mening syndede herimod, idet han en Gang kun har villet beskatte Formuen, en anden Gang kun Indtægten ekstraordinært. Jeg har altid holdt paa, og ogsaa faaet gennemført, at vi vendte tilbage til Princippet i Indkomst- og Formueskatte-loven af 1912, nemlig en nogenlunde jævnsides gaaende Beskatning af Indtægt og Formue, hvorved man hævder det rigtige Princip, at Indtægt af Formue skal be-